

BOG NE MARA OBLJUB, HOČE DEJANJA (Mt 21,28-32)

Če imamo »ušesa za poslušanje«, smo razumeli, da je prilika o »neenakih sinovih« namenjena tudi nam. Iskreno priznajmo, da smo nemalokrat podobni prvemu sinu iz evangelija. To je bil »priden fantek«: očetu brez pomisleka obljubi, da bo storil, kakor mu je rekel, dejansko pa ravna drugače. »Kar je pri pobožnosti lahko in nas dviga v oči ljudi, to delamo,« piše p. Albin Škrinjar. To je tisti naš »Da, Gospod.« Težko pa se pripravimo k delu, kjer se mora človek potiti. Bog ne prenese takega igranja, saj vidi v srce. Ljubši mu je drugi sin, ki očetu v obraz pove, da njegovega naročila ne bo izpolnil, v srcu pa je veliko boljši, kot se dela na zunaj, očeta ima vendarle rad in bo z dejanji popravil, kar je zagrešil z nepremišljeno besedo. Bog, on je ta oče iz prilike, ne mara naših lepih besed in sladkih obljub, hoče naša dejanja, naše življenje. Ob ravnanju drugega sina nam p. Albin Škrinjar ponuja dragocen nauk: »Nikar ne zaničujemo grešnikov. Ko se kesajo, je njihovo ponižno kesanje Bogu ljubše kot naša vase zaverovana svetost!«

In take namišljene svetosti je med tako imenovanimi »dobrimi kristjani« zelo veliko! Farizejska »žlahta« še ni izumrla in tudi po naših žilah se pretaka farizejska kri. Apostol Pavel nam v današnjem drugem berilu, vzetem iz Pisma Rimljanom, ponuja učinkovit »protistrup« zoper bolezen farizejstva: »Imejte v ponižnosti drug drugega za boljšega od sebe.« Pa ne samo navidezno, ampak iskreno. Iščimo v soljudeh, kar je dobrega, pa ne bomo tako samozadovoljni. Apostol nam postavlja pred oči tistega, ki ga smemo in moramo posnemati: »Isto mišljenje naj bo v vas, ki je tudi v Kristusu Jezusu.« Jezus nas je s svojim zgledom naučil, kakšna naj bo naša življenjska drža, naša življenjska pot.

Jezus jim je dejal: »Resnično, povem vam:

*Cestinarji in nečistnice
pojdejo pred vami
v Božje kraljestvo.*

*Janez je namreč prišel k vam
po poti pravičnosti
in mu niste verjeli,
cestinarji in nečistnice
pa so mu verjeli.*

*Vi ste to videli in se tudi
pôtlej niste skesali,
da bi mu verjeli.«
(prim. Mt 21,31–32)*

BL. ANTON MARTIN SLOMŠEK

Anton Martin Slomšek se je rodil 26. novembra 1800 na Slomu pri Ponikvi. Starši so ga skupaj z župnikom poslali na šolanje iz vaške nedeljske šole najprej v Celje, Ljubljano, Senj in Celovec. 8. septembra 1824 je bil posvečen v duhovnika.

Pastoralno delo je začel kot kaplan na Bizeljskem in nato v Novi Cerkvi pri Vojniku. Od tod je šel v celovško bogoslovje za duhovnega voditelja bogoslovcev, kjer je ostal do leta 1838. Pot ga je vodila v Vuzenico, kjer je bil šest let dušni pastir. Leta 1844 so mu dodelili službo kanonika na škofiji v Št. Andražu v Labotski dolini na današnjem avstrijskem Koroškem. Po dveh letih kanoniške službe se je vrnil v Celje, kjer je prevzel službi župnika in opata. Štiri mesece po zadnjem imenovanju je bil 5. julija 1846 v salzburški stolnici posvečen v škofa.

Najpomembnejša Slomškova zasluga v času njegove škofovske službe je bil prenos škofijskega sedeža iz Št. Andraža v Maribor in preureditev škofijskih meja. Slovence na Štajerskem je združil v enotno škofijo, s čimer je zajezil potujčevanje. S tem se je zarisala narodnostna meja na severu, ki drži še danes. Mesto Maribor je postalo škofijsko središče in je doživelo razcvet v kulturnem, šolskem, versko-duhovnem in narodnostnem smislu. Slomšek je umrl v duhu svetosti 24. septembra 1862 v Mariboru.

19. 9. 1999 ga papež Janez Pavel II. razglasil za blaženega. Ob Slomškovi beatifikaciji je sedaj že sveti papež dejal: **»Anton Martin Slomšek je znamenje svetosti Cerkve na Slovenskem, priča Boga, ki vedno deluje sredi svojega ljudstva in v vsakem času in kraju kliče k evangelijski popolnosti in apostolski dejavnosti.«**

Iz zakladnice Slomškovih nagovorov:

»Pogostokrat sem slišal, da se ljudje čudijo, kako so naši predniki zmogli toliko cerkva zgraditi in jih tako bogato okrasiti. Ali so bili bolj premožni kot mi? Sploh niso bili premožni, le potrebovali niso toliko kot mi. Hude letine jim niso prizanašale, pa klub temu niso pozabili na Boga. Spoznali so, da le malo tega, kar jim je Bog dal, njemu namenijo, kar Bogu posodijo, pa se jim bo stoterno povrnilo. Sami so bili ubogi, skrbeli pa so za lepoto cerkva in za Božjo čast, zato jih je Bog osrečil – in le dvojega je treba, da se veliko lepega in dobrega zgotovi: goreče srce Božje ljubezni in združena moč. Tako kot male mravlje nesejo dragega kadila in drobne čebele žlahtnega medu in voska, tudi farani po malem veliko dobrega naredijo, če so enotni in dobrosrčni.

A vedite: fara ni poštena, čeprav ima še tako lepe cerkve in velike zvonove, če nima poštenih ljudi. Kakšni so bili naši predniki? Jezus pravi, da jih bomo spoznali po njihovem sadežu. Poznal sem veliko starih mož, ki so veljali za poštenjake – bili so pravični kristjani, pridni kmetje, pokorni Bogu in svoji gosposki. Niso sicer toliko znali in vedeli kot mi danes, zato pa so bili moč beseda in so se greha bolj bali kot ognja. Svoje otroke so vzgajali v Božjem strahu, zapustili pa so jim poštenje in dobro srce, kar je najboljša dota. Dobro (to je) po krščansko vzgojeni otroci so krona poštenih staršev, slava in žlahtne rože svojega rojstnega kraja in fare.« (Po: Krščanska beseda A. M. Slomška)

Nekatere Slomškove misli:

- Sveta vera bodi vam luč, materni jezik pa ključ do zveličavne narodne omike.
- Kaj pomaga zdravo telo in učena glava, če je srce hudobno?

- *Ni bogat, kdor veliko ima, ampak kateri malo potrebuje, ker razvajen ni. Ni srečen, kdor ima vse, kar poželi, ampak le tisti, ki rad za dobro vzame, kar mu Bog da.*
- *Sloga jači – nesloga tlači. (Sloga nas krepi – nesloga nas hromi)*
- *Molitev je nebeška pošta: po njej gredo naše prošnje gor, po njej pridejo darovi božji milosti dol.*
- *Vsaka hiša ima svojo sončno in senčno stran. Vsak človek ima svoje slabe in dobre lastnosti. Ni tako hudobnega, da bi v kakšni reči dober ne bil. Pa tudi tako dober ni nobeden, da bi se kaj ne pregrešil.*

SVETNIK TEDNA

HIERONIM, 30. september

Rodil se je leta 347 v mestu Stridon nekje na našem ozemlju. Bogati starši so poskrbeli za njegovo odlično izobrazbo; šolal se je v Milanu in Rimu. Postal je katehumen, papež Liberij ga je krstil, kmalu zatem pa se je Hieronim pridružil skupini menihov. Tri leta je preživel v puščavi, ob ostri pokori bral ter študiral še naprej. Tu so ga mučile domišljjske prikazni, doživljal pa je tudi številne druge nadloge in preizkušnje. To in razni prepiri in razkoli, ki so motili mir v puščavi, so bili razlogi, da se je Hieronim vrnil v Antiohijo. Dal se je posvetiti v duhovnika, bil nekaj časa v Carigradu pri Gregorju Nazianskem, nato pa odšel v Rim, kjer je postal svetovalec papeža Damaza. Ves čas je neutrudno pisal in študiral, tako da je že v Carigradu resno zbolel na očeh, kar ga je odtlej mučilo vse življenje. Papež Damaz mu je zaupal prevod Svetega pisma v latinščino. Ves čas, tudi v Rimu, je slovel kot velik asket in učenjak. Po papeževi smrti se je preselil v Palestino, kjer je kot romar spoznaval svete kraje. V Betlehemu je v samostanu v najstrožji askezi preživel skoraj trideset let, v nenehnem pisanju, prevajanju in raziskovanju. Umrl je v Betlehemu 30. septembra leta 420. Sv. Hieronim je eden izmed štirih velikih zahodnih cerkvenih očetov. Poleg njega so še: sv. Avguštin, sv. Ambrož in sv. Gregor Veliki.

VABILO

Skavti stega Zeleno zlatih kobulic, Prebold Polzela 1, vabimo vse otroke in mlade, ki si želijo novih prijateljstev, večin za življenje in večin življenja z naravo, da se nam pridružite na uvodnem srečanju in поблиžje spoznate kaj počnemo.

Starši, če želite, da Vaš otrok kvalitetno preživlja prosti čas v naravi, med vrstniki, daleč stran od računalnika in telefona, so skavti prava izbira.

Vidimo se v nedeljo, 4. oktobra ob 15. uri pred Ananim domom. Vabljeni!

SKRB ZA CERKEV

Od 28. septembra do 4. oktobra čistijo in krasijo naše svetišče družine:

Zabukovnik, Andraž 41, Klavž, Andraž 41a, Skaza, Andraž 40.

*****

Zaradi okrevanja ga. katehistinje v ponedeljek, 28. septembra ni verouka.

V sredo, 30. septembra je verouk po običajnem redu.

MAŠNI NAMENI

ŽUPNIJE SV. ANDRAŽ NAD POLZELO

<p>26. NAVADNA NEDELJA 27. september 2020 <i>Vincencij Pavelski, ust. lazarist. Ezk 18,25-28; Ps 125; Flp 2,1-11; Mt 21, 28-32</i></p>	<p>7.00 Sv. Pavel – Prebold: za vse žive in + farane vseh treh župnij 8.15 Sv. Andraž: za + Rafkota Umbreht (<i>obl.</i>) in za vse + Urajekove (<i>162</i>) - za + rodbine Gril (+ Roman – <i>obl.</i>) Hrustel in Sedovšek (<i>166</i>) 15.00 pogreb z mašo + Terezije Umbreht</p>
<p>Ponedeljek 28. september <i>Venčeslav, mučenec Job 1,6-22; Lk 9,46-50</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Torek 29. september <i>Mihael, Gabrijel, Rafael Dan 7,9-10.13-14; Jn 1,47-51</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Sreda 30. september <i>Hieronim, duhovnik, c. učitelj Job 9,1-12.14-16; Lk 9,57-62</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Četrtek 1. oktober <i>Terezija Deteta Jezusa Job 19,21-27; Lk 10,1-12</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Petek 2. oktober <i>Angeli varuhi Job 38,1.12-21; Lk 10,13-16</i></p>	<p>17.00 V čast Srcu Jezusovem in za zdravje (<i>168</i>)</p>
<p>Sobota 3. oktober <i>Gerard, opat Job 42,1-3.5-6.12-17; Lk 10,17-24</i></p>	<p>17.00 za + Terezijo Umbreht – 8. dan, dar sina Danija z družino ob pogrebu (<i>173</i>)</p>
<p>27. NAVADNA NEDELJA – rožnovenska 4. oktober 2020 <i>Frančišek, red. ustanovitelj Iz 5,1-7; Ps 80; Flp 4,6-9; Mt 21,33-43</i></p>	<p>7.00 Sv. Pavel – Prebold: za vse žive in + farane vseh treh župnij 8.15 Sv. Andraž: za + Ušen Danico in Vinkota (<i>143</i>) - za + Ludvika (<i>obl.</i>), Markota, Nino in za vse + Meklavove, Sp. Jugove in za + Marijo Krk (<i>171</i>)</p>

Župnijsko glasilo Andrejev list izdaja župnija Andraž nad Polzelelo; Tel.: 03/57 24 183, 041/576 012;
TRR: SI56 0510 0801 4844 096; elektronska pošta: damjan.ratajc@rkc.si
Odgovarja Damjan Ratajc, župnik in dekan